

**Sevinc
Nuruqızı**



Salam, Uşaq! Səninlə İlyas Tapdıq haqqında danışmaq istəyirəm. Amma düşünürəm ki, sən bu insanı məndən yaxşı tanıyırsan. Çünki səni onunla sevə-sevə yazdığı şirin-şəkər şeirləri, nəğmələri, tapmacaları, yanıltmacları, bayatıları yaxınlaşdırıb. Sənə səndən deyib, boyunu oxşayıb, nazını çəkib, saçlarını sığalayıb. Səninlə naxış-naxış, ilmə-ilmə, misra-misra doğmalaşıb. Hər yerdə səni gəzib, səni axtarıb... Və tapıb...

Düz 80 il öncə Gədəbəyin yamyaşıl Əli İsmayilli kəndində bir oğlan dünyaya gəldi. Sərin bulaqların suyunu içə-içə, yemlikli düzlərin ətrini sinəsinə çəkə-çəkə böyüdü... Və ŞAİR oldu. O bulaqların suyu qədər şirin, o düzlərin ətri qədər təravətli şeirlər yazdı. Uşaqları sevdi. Böyük səmimiyyətlə onlara “Çiçəklərim, güllərim”, - dedi. Nənələrin evinin sevimli qonağı oldu. O evə sərilməmiş gəbələrin üstündə əyləşdi, o gəbələrin üstündə oynayan nəvələri gördü... Nəvələr də ona bağlandı. Bu dostluq illərin dostluğuna çevrildi... İllərin yol yoldaşı oldular... Çəmən çiçəkləri kimi rəng-bərəng kitablar yazdı şeir sevən balalara. Bu da öz kitablarının adından sevimli şairimiz üçün hörülmüş şeir çələngi.

“Şeir sevən balalar”

“Nağıllı ağaclar”a,

Çıxıb nağıl dərtilər.

Nağılı dinləməyə

“Köşək”, “Xumar” gəldilər.

Sonra “Bulaq başında”

“Meşənin mahnısı”nı

Eşidib dincəldilər.

Tütəkdə nəğmə çaldı

“Kəndimizin çobanı”.

Bu nəğmə sevindirdi

Şən “Xoruz və siçan”ı,

Həm də “Qorxaq dovşan”ı.

Budur, “Çimnaz oynayır”.

“Təpələr” yamyaşıldır.

Təpənin o üzündə

“Şiltaq günəş” işıldar.

“Bir evim var”, yanında

“Çiçəklərim, güllərim”.

Bax, bu kitablardadır

Ən əziz şeirlərim.

80 yaşın mübarək, İlyas Tapdıq!